

Különfélék.

A »Hazánk« irodalmi vállalat és nyomdai részvénytársaság, melynek a »Hazánk« név alatt meginduló napilapra vonatkozólag kibocsátott előfizetési felhívását ugyanezen füzetben tesszük közzé, a gazdák, erdészek és tehnikusok köréből való 600 részvényessel megalakulván, működését már teljes erővel megkezdette.

A nyomda, mely a legujabb gépekkel lesz ellátva, valamint az ennek kiegészítését képező könyvkötészet, továbbá a lap szerkesztőség és kiadóhivatal az országos magyar gazdasági egyesület budapesti palotájában (Köztelek) települt meg; a helyiségek gondos és fényes berendezését igen tetszetőssé, s kényelmessé teszi a villamos világítás, s a mi még inkább említést érdemel, az, hogy az összes gépek hajtása villamos erővel történik.

A »Hazánk« napilapnak mutatvány számai f. év utolsó napjaiban jelennek meg. Azt hiszük, hogy azon program alapján, melyet már egy alkalommal röviden jeleztünk, de melyet az előfizetési felhívásban a lapszerkesztőség most részletesen kifejtett, az új napilapot bizalommal ajánlhatjuk szaktársainknak.

Reméljük ugyanis, hogy kifejtett programjához hiven, egyéb napilapjaink részéről többé-kevésbé elhanyagolt gazdasági érdekeinket lelkesen és hiven fogja szolgálni; a tárgyilagosságnak őszinteségével és eleven igazságérzettel karolja fel azon törekvéseket, melyek a nemzeti javak gyarapításával nemzetünk erejét hivatvák növelni, s támogatni fogja a szakértelem tevékeny szereplésének, s az okszerű gazdálkodás térfoglalásának közhasznú fejlődését, szemben a gazdasági élet mezején áldástalan eredményű azon konzervatizmussal, mely nem az igaz, vagy legalább jóhiszemű meggyőződésben, hanem a jóra is lanyha önk-

mélésben, s az ujitással és javítással egybekötött új fáradtságtól és munkától való félelemben bírja létokát; tehát védeni fogja a jót, ha régi is, ellenben pártfogásba nem veszi az újat, ha rossz.

Ami pedig éppen az erdőgazdaságot, az erdőszet érdekeit illeti, alapos reményünk van arra, hogy az új lap a várakozásnak megfelelni e tekintetben szintén kész lesz mindig, s hisszük, hogy meg is fog felelni. Erdőgazdaságunknak rohamos kifejlődése a legutóbbi pár évtized alatt meggyőzhette, s tényleg meggyőzte a közéletet szakunk hasznosságáról, s törekvéseinknek okszerűségéről és fontosságáról, s midőn ezzel a továbbfejlesztés haszna, fontossága és szüksége is egyuttal indokoltta lett, nem lehet más az óhajunk, mint az, hogy a megszerzett bizalmat munkáink célja, utaink és eszközeink jóra valóssága iránt megtartandók, s a fejlődést mennél biztosabb alapon és kiterjedtebb mértékben előre segítendő, lehető sok erőt, s mennél általánosabban ható módokat nyerjünk meg és használhassuk fel a közérdekkel szorosan egybeforrt érdekeink támogatására. Ezért várunk sokat az új napilaptól, ezért reméljük, hogy programjának betartása mellett hasznunkra fog válni, s ezért merjük azt az ilyen módon indokoltan előlegezett bizalommal szaktársaink szíves támogatásába ajánlani.

(Sylvius.)

A lucz fenyő-kéregnek Görögországba való bevitele a görög kormánynak folyó évi szeptember hó 11-én (augusztus hó 30-án) kelt rendeletével megengedett, oly megszorítás mellett azonban, hogy a bevitel a »hea«-i kikötőn át és minden évben csak február, július és október hónapokban történhetik. A rendelet továbbá még azt a feltételt is kiköti, hogy a lucz fenyő-kéreg a görög kormánynak 1888. évi

december 4-én kelt rendelete értelmében »Skliři« nevű helységben, előzetesen fertőtlenítették.

„**A nemes kosárfűz tenyésztése, vesszők készítése és értékesítése.**“ Bizonyára a kosárfonó iparág folytonos gyarapodása, s az annak termékei iránt mind nagyobb és nagyobb mértékben mutatkozó kereslet indították a magyar államasutak ültetési felügyelőjét, Marc Ferenczet arra, hogy a fűzművelés, valamint a vessző készítés szabályait összegyűjtse és a fent idézett czim alatt az érdeklődők használatára bocsássa.

Reménylem, hogy szakunk körében is találkozik, ki e hasznos művecskét kellően méltatni fogja. Most a tisztelt szaktársak figyelmét e művecskére csupán felhívni kívántam, tájékozásul megjegyezvén, hogy az a kis mű felvilágosítást ad egyfelől a fűzesek műveléséről (még pedig: a fűztelepeknek megfelelő talajról, a különböző fűzfajok alkalmazhatóságáról; továbbá a talaj előkészítésével, a dugványozással és a fűztelepek ápolásával járó munkálatokról); másfelől pedig magában foglalja a vesszők készítéséről (metszés), kezeléséről (hézajás, osztályozás, raktározás) és a vesszők értékesítéséről szükséges tudni valókat.

A művecske az erdélyi gazdasági egyesület könyvkiadó-vállalatában ez évben jelent meg, Kolozsvárott. Ára fűzve 25 krajczár. (Péché K.)

Ös régi faóriások. Az utóbbi időben történt nagyobb mérvű vízszabályozásoknál igen gyakran leltek ősrégi fákat. Így mult év október hó közepén a Lippe-féle herczegségben lévő Erder község mellett a Weser kotrása alkalmával egy óriási tölgyfa lett a meder mélyéből kiemelve, mely 15 méter hosszú s egy méter átmérőjű volt, a mely valószínűleg már évezredek óta hevert ott a kavics réteg alatt.

Még ritkább lelet volt az a 8—9 méter hosszú s 70—80 *cm* széles, egy szálfából kivájt csónak, mely hasonlóképp a Weser medréből került elő Nienburg mellett. Mindkét oldalán sárgaréz kapcsokkal volt ellátva, melyek az evező lapátok felvételére szolgáltak.

Eme ős germán vízi jármű a berlini királyi udvari muzeumban őriztetik. (Fr. R. után — *Berendi.*)

Uj találmányu vadász fegyver-szij. Tudvalevőleg a közönséges szijjal ellátott fegyvert hajtóvadászatoknál — cserkészetnél — stb., egyszerűen tehát olyankor, a mikor minden pillanatban résen kell állni, a vadász a szijjal együtt vagy a kézben tartja, vagy a hónalj alatt hordja.

Mivel ilyenkor a fegyver csöve lefelé irányul, számtalan baleset következett be azért, hogy a fegyver esés

közben, vagy a kakasnak valamibe való beakadása által elsült. Máskülönbén fírasztó, de különösen alkalmatlan is a fegyvernek az említett módon való hordozása, a mi kitűnik olyankor, a mikor köves, csuszós helyeken járva, testünk támogatása czéljából mindkét kezünkre szükség volna.

Mindeme hátrányoknak elejét veszi a Sulikovszki Ede Henrik által Varsóban feltalált fegyverszij, melynek használatával a fegyver is mellen hordatik s szerkezete olyan, hogy a vadász minden előzetes készülődés nélkül azonnal löhet, anélkül, hogy őt abban a vállán függő szij legkevesebbé is gátolná. Nem szükséges tehát az azonnali lövésre való készütségnél a fegyvert kézben tartani s így téli vadászatoknál kezeinket nyugodtan zsebbe, vagy muffba rejthetjük. Legfőbb előnye azonban ezen szijnak az, hogy a fegy-

ver vége mindig felfelé áll s így ha a fegyver véletlenül el is sül, a lövés kárt nem okoz.

Máskülönben hosszabb gyaloglásoknál ezen szíjjal ép úgy vállra vethetjük a fegyvert, mint a régi szíjjal. A szij szerkezetét a mellékelt ábra világosan mutatja. A szij vállszallagként vétetik fel és pedig olyképen, hogy rajta alkalmazott zárkapocs (Carabiner) a jobb csipőhöz kerül. A zárkapocs azután a fegyver agyon levő szijkanyarba beakasztatik, a fegyver csöve pedig a mell felett a bal váll felé a szíjon alkalmazott bőrtartóba helyzetetik el.

Lövésnél következőképen járunk el: jobbkézszel megfogadjuk a fegyver nyakát, balkézszel a fegyver csövét a bőrtartónál, kirántjuk ezután a csövet a bőrtartóból és ezzel egyidejűleg a fegyvert vállhoz emeljük. A fegyverszija maga ezen műveletnél nem mozdul meg eredeti helyzetéből, mert a fegyverszijhoz a zárkapocs egy keskenyebb szijacskaival van megerősítve, mely szijacska a fegyvernek a vállhoz való emelése alkalmával a fegyverszija gömbölyü részén felcsuszik.

A szija sárga, erős marhabőrből készül s 3 forintért minden nagyobb fegyverkereskedésben kapható. („Oest. Forst. Z.“ után: *Bécsy.*)

Az erdészeti szolgálat köréből. A besztercebányai püspökség erdőhivatalához erdőgyakornokká Gogl Adolf végzett erdőakadémiai hallgató neveztetett ki.

Halálozás. Pulcz József püspöki főerdőr, az országos erdészeti egyesület rendes tagja (Garam-Kürtösön) meghalt. Béke poraira!